

Arrest

nr. 317 681 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten geboren en getogen in de provincie Nangarhar, district Chaparhar, in het dorp Godara. U bent Pahtoen van etnische origine en een soennitische moslim. In Afghanistan liep u school tot de zevende graad. Uw ouders verblijven met uw twee jongere broers in jullie dorp. Uw vier zussen zijn gehuwd. U diende in 2016 Afghanistan te verlaten, u was toen minderjarig. U stelt een vrees te hebben vanwege personen die een link hebben met de Taliban. U verklaart dat u op de 15de van de zevende maand 1395 (06 oktober 2016) naar de winkels in de buurt van Dago brug ging. Toen u aan de brug kwam, zag u een dorpsgenoot zitten, met name H. s/o G.. U stond daar even stil omdat er tanks van ANA passeerden.

U ging verder maar de jongen bleef daar staan. Op dat moment was er een explosie op het konvooi. U en de jongen liepen weg, maar de soldaten riepen dat jullie moesten stoppen. U wist heel goed dat ze schoten als u dat niet zou doen.

U bent gestopt maar de jongen niet en hij werd door het leger doodgeschoten. Zoals gebruikelijk na een aanslag werden er vele omstaanders opgepakt en naar de basis gebracht voor ondervraging. De winkeliers zeiden tegen de commandant dat ze aan u moesten vragen wat er was gebeurd, omdat u er dichtbij was. U werd ondervraagd. U vertelde aan de officier, dat de jongen die ze hadden neergeschoten bij de brug zat toen u daar aankwam. U opperde dat hij er misschien iets mee te maken had. Het was immers geweten dat verscheidene van zijn dichte familieleden bij de Taliban waren. In de avond kwamen de maliks en de ouderlingen en werd iedereen vrij gelaten. Het lichaam van de dode jongen werd pas de volgende dag vrijgegeven. Op de begrafenis waren er veel Taliban en de familie van de jongen spraken uw vader verwijtend aan, ze vroegen zich af hoe het kwam dat hun zoon dood was en die van hem nog in leven. U werd beschuldigd van samenwerking met de autoriteiten. Ze hadden vernomen wat u aan de officier had verklaard. Na de begrafenis kwamen familieleden van de jongen naar uw huis, ze maakten uw vader verwijten en waren op zoek naar u. Ze wilden u straffen omdat u had geklikt. U was in de school die dag. Uw vader belde u op. U verliet de school en ging naar uw tante in Sra Qala. De familieleden van de jongen bleven geregeld naar het huis van uw vader komen op zoek naar u. Hierbij bedreigden ze uw vader. Uw vader vroeg aan de man van uw tante om u naar Jalalabad te brengen en een smokkelaar te contacteren. U verliet op de 18/07/1395 (09 oktober 2016) Afghanistan. U reisde via Pakistan en Iran naar Turkije, waar u twee tot drie jaar heeft verbleven. Vanuit Turkije reisde u verder naar Griekenland en vervolgens via Macedonië, Servië en Bosnië, over de Balkan naar Italië, Frankrijk en België waar u op 30 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaart dat uw vader nog altijd wordt lastig gevallen door de familie van de jongen, dat ze uw vader hebben gedwongen om naar de overheid te gaan opdat ze compensatie zouden kunnen krijgen voor de dood van hun zoon. Ook zou uw broer onbetaald op hun gronden moeten werken. In Turkije werd u bedreigd via sociale media. Verder verklaart u dat na de machtsovername, twee van uw ooms, waarvan er één malik was, werden gedood door de Taliban.

Bij terugkeer vreest u de familie van de jongen en vooral die leden die banden hebben met de Taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek om bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele taskara en de taskara van uw vader, een soort overlijdensakte van H. s/o G. (19 jaar) die gedood werd door ANA op 15/07/1395, een officieel schrijven aan het Min. van martelaren en invaliden (vraag voor een schadevergoeding), schrijven van de politie (commandani A.) die aan de ouderlingen vraagt stelt het incident met H. te bevestigen, een petitie van uw vader aan de ouderlingen om te bevestigen dat u was beschuldigd van genoemde feiten. Verder legt u ook nog aankondigingen (via Facebook) neer van de begrafenis van twee van uw ooms.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat je de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Bepaalde essentiële elementen van uw vluchtrelaas zijn immers onvoldoende overtuigend of coherent.

Ten eerste stelt zich toch de vraag om welke redenen u zou zijn geviseerd door de familieleden van de gedode jongen H. s/o G. (CG p. 8).

U stelt dat u wordt verweten dat u tijdens de ondervraging door een legerofficier, verklaard had dat H. het dichtst bij de explosie had gestaan en niet gestopt was op het bevel van de soldaten, waarmee u zou hebben gesuggereerd dat hij er iets mee te maken zou hebben gehad (CG p. 7). Meer dan dit heeft u niet gezegd.

Evenmin was het een valse beschuldiging, aangezien ze bij de jongen de ontsteker hadden gevonden, zodat het was aangetoond dat hij de dader was (CG p.7 en p. 8-9 en p.11). Dit werd ook zo door het leger verklaard aan de familieleden van de jongen (CG p.9), toen die 's avonds met de maliks, waaronder uw oom (CG p.10) en de ouderlingen naar de basis kwamen. De familie van de jongen begreep niet dat hij was neergeschoten en u niet en verweten u, dat u had gezegd dat de jongen bij de brug zat en er misschien iets mee te maken had (CG p.9 en p.10). Er kan van worden uitgegaan dat de familie in die eerste momenten, alsook op de begrafenis, zich vragen stelden over het gebeuren, maar zowel door het leger (CG p.9 en p.11), als later door de politie (CG p.11) werd aan de familie gezegd dat hij de dader was, dat er daar geen twijfel over bestond. Het is dan ook weinig aannemelijk dat de familie u valselijk zou beschuldigen louter en alleen omdat u zou hebben gezegd dat de jongen bij de brug stond toen de explosie gebeurde. Het is immers duidelijk dat u niets te maken heeft met de dood van de jongen en dat u, die ook in de buurt was, niet werd neergeschoten omdat u gestopt bent toen u het bevel daartoe kreeg (CG p.9). U was ook door het leger vrijgesproken van enige betrokkenheid (CG p.11). U maakt niet aannemelijk dat er voldoende grond was voor de familie om u schade toe te brengen, of u daadwerkelijk te vervolgen. Dat uw vader u zou kunnen bellen terwijl u op school bent én met de leraar zou spreken is bevreemdend in Afghaanse context (CG p.7). Nog aangenomen dat uw vader u naar uw tante stuurde omdat de gemoederen op de begrafenis hoog opliepen en nog gesteld dat de familie naar het huis van uw vader kwam, omdat ze met vragen zaten over het incident, maakt u onvoldoende aannemelijk dat de situatie dermate bedreigend was dat u ook daadwerkelijk het land diende te verlaten.

Verder, de door jou geschetste reacties van de familie zijn ook merkwaardig gezien uw verklaring dat de hele familie van H. banden heeft met de Taliban (CG p. 6 en p.8), waaronder zijn eigen vader en een kozijn B. die een bekende commandant was in de regio (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In deze context zal de jongen duidelijk niet alleen hebben gehandeld, maar wellicht met de hulp van zijn familie. U hiermee geconfronteerd en gevraagd om welke reden de familie u dan zou beschuldigen, verklaart u opnieuw dat ze zich afvroegen waarom u had geklikt en gezegd had dat hij er iets mee te maken had (CG p.9). Dit is echter een antwoord naast de kwestie en geeft geen duidelijkheid over de motieven van de familie om u te beschuldigen. Na het incident kwamen er ook familieleden van de jongen naar de basis en werd hen gezegd dat H. niet onschuldig was aangezien ze de ontsteker op zijn lichaam hadden gevonden (CG p.9). Je erop gewezen dat de familie wellicht toch wist dat H. de bom had geplaatst, zeg je nu dat niet alle familieleden wisten wat er was gebeurd, dat het mogelijk is dat de persoon die hem ertoe had aangezet zweeg (CG p.11). Deze uitleg is bevreemdend, gesteld dat een groot deel van de familie daadwerkelijk bij de Taliban was, met name zijn vader en zijn broer, zoals u verklaart (CG p.8).

Over wat er na je vertrek uit Afghanistan is gebeurd, missen je verklaringen aan coherentie. Zo verklaart u dat de familieleden van H. uw vader hebben geforceerd om samen met de ouderlingen iets te doen om aan te tonen dat de jongen onschuldig werd gedood, opdat ze een compensatie van de overheid zouden kunnen krijgen (CG p.11). Of de familie deze compensatie heeft gekregen weet u niet (CG p.13). Echter, het is heel bizar dat uw vader zou zijn geforceerd om bij de politie te gaan verklaren dat de jongen onschuldig was, aangezien de politie duidelijk op de hoogte was dat dit niet het geval was (CG p.11) en dit ook expliciet meedeelde aan de familie. Het is totaal onduidelijk welke rol uw vader in deze kon spelen. Zo er al iets kon worden geforceerd om compensatie op te strijken, dan is het bovendien aannemelijker dat uw oom, die Malik was, het op een akkoord zou smijten met de politie.

U legt diverse copies van documenten neer, waarvan u beweert dat uw vader die bij de politie is gaan halen en waarvan de originelen in het bezit zouden zijn van de familie van H. (CG p.11). Het betreft documenten die noodzakelijk zijn om een compensatie te kunnen aanvragen (CG p. 12). Aangezien u niet aannemelijk maakt welke rol uw vader zou hebben kunnen spelen in een verhaal waarvan de feiten waren gekend, is het bizar dat hij van de politie de copies van deze zaak zou verkrijgen, bovendien jaren ná de feiten (CG p.12). Over deze documenten (CG p.11-13) moet worden gezegd dat het document, waarbij uw vader aan de ouderlingen vraagt om een bevestiging van uw probleem, duidelijk gesolliciteerd en ten behoeve van uw asielprocedure werd opgesteld (CG p.13). U presenteert verder een document dat betrekking heeft op de dood van H. s/o G. s/o Gu., 19 jaar oud, gedood door ANA op 15/07/1395 (CG p.12) en een schrijven gericht aan het Bureau voor Gesneuvelden en Gehandicapten, waarin vermeld staat dat H. gedood werd door soldaten en omdat de familie arm is, vragen ze het bureau om zijn naam toe te voegen aan de namen van gesneuvelden (CG p.12). Aangezien H. schuldig was en dit ook was geweten door het leger en de politie, is het weinig geloofwaardig dat de politie aan de ouderlingen om een bevestiging zou vragen van wat er gebeurd is (CG p.12-13). De documenten werden u toegestuurd in 2021 (CG p. 11). Uw relaas overtuigt onvoldoende.

De documenten van Afghanistan hebben nauwelijks bewijswaarde aangezien tegen betaling via corruptie en/of op de zwarte markt eender welk document kan worden gekocht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Afghaanse documenten kunnen in overweging worden genomen indien ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen, wat i.c. niet het geval is.

Er moet worden vastgesteld dat de essentiële elementen van uw vervolgingsrelaas niet overtuigen. Bijgevolg maakt u ook niet aannemelijk dat de huidige problemen van uw familie zijn terug te leiden naar u zelf.

U gevraagd welke problemen uw familie ondervond ná uw vertrek, ondertussen zes jaar geleden, zegt u dat ze nog een paar keer naar uw vader kwamen, hem sloegen en hem daarna dwongen om voor de compensatie te gaan (CG p.11). Over de recente gebeurtenissen verklaart u dat de Taliban uw broer dwingen op het land te werken, terwijl hij zware problemen heeft met zijn neus en dit werk van de dokter niet mag doen (CG p. 5). Dit is echter geen element van ernstige vervolging zoals begrepen in de Vluchtelingenconventie, en al zeker niet ten aanzien van uw persoon. In het licht van al het voorgaande heeft u ook geen oorzakelijk verband tussen uw vermeende problemen en die van uw broer weten aannemelijk te maken. U verklaart tevens dat zeer recent twee van uw ooms vaderszijde zijn vermoord door de Taliban (CG p.6). Uw oom Malik S. (Ha.) was malik. U heeft geen idee om welke reden uw ooms werden gedood (CG p.6). Je verklaart dat er in het dorp geruchten waren dat de twee ooms gedood zijn door de familie van Hedayat, omdat uw ooms zorg droegen voor uw familie en uw jongste broer naar school stuurden. Zelf stelt u niet dat ze gedood waren omwille van u (CG p.13) en verwijst u naar het gegeven dat uw oom als malik pro-overheid was hetgeen een mogelijke oorzaak zou zijn. Over hun dood legt u FB aankondiging van hun begrafenis neer. Een link met uw vermeende problemen maakt u niet aannemelijk.

Uit het bovenstaande volgt dat u uw vrees voor vervolging niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt, en bijgevolg kan u de hoedanigheid van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de

betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds

april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van

herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de

wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Tot slot, de door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw taskara en deze van uw vader zijn een loutere aanwijzing van uw identiteit die hier verder niet ter discussie staat. De documenten die betrekking hebben op de dood van H., alsook de FB –prints inzake de dood van uw ooms, werden bovenstaand voldoende besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de appreciatiefout en schending van:

*“- de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ("Vw")
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt.”*

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting bij voormelde geschonden geachte bepalingen.

Verder ontwikkelt hij het middel als volgt:

“2. Toepassing in casu

2.1. De vluchtelingenstatus - Asielmotieven

Bij terugkeer vreest verzoeker de familie van H. en vooral de leden die banden hebben met de Taliban.

Hij vreest gedood of mishandeld te worden door hen omwille van :

- het feit dat hij H. aangegeven heeft aan de autoriteiten;*
- het feit dat de familie van H. banden heeft met de Taliban;*
- zijn afkomst uit Nangarhar;*
- zijn vertrek uit het land;*
- het feit dat hij asiel aanvraagde in Europa ;*
- het feit dat hij als "westerling" zal worden gepercipieerd door de taliban in geval van terugkeer ;*
- de eis van het respect van zijn fundamentele rechten;*

2.1.1. Bijzonder profiel van verzoeker (niet betwiste elementen en nieuwe elementen)

Verzoekende partij wenst de nadruk te leggen op het feit dat de volgende elementen niet betwist werden door het CGVS.

Men dient rekening hiermee te houden - deze elementen zijn belangrijk :

- *de identiteit van verzoeker ;*
- *de nationaliteit van verzoeker;*
- *het feit dat hij afkomstig is uit Godara, district Chaparhar, provincie Nangarhar;*
- *het feit dat hij als soennitische moslim is geboren;*
- *het feit dat hij een familielid van de Taliban aan de autoriteiten heeft aangegeven;*
- *het feit dat de Taliban na verzoekers vertrek uit Afghanistan zijn vader lastig hebben gevallen;*
- *het feit dat zijn broer onbetaald voor de Taliban moet werken, als vergelding voor verzoekers acties;*
- *het feit dat verzoeker als minderjarige Afghanistan verliet;*
- *het feit dat verzoeker als minderjarige in Europa in 2020 aankwam;*
- *het feit dat verzoeker een verzoek tot internationale bescherming in België indiende;*

Bovendien moet er nog rekening gehouden worden met nieuwe elementen die verzoeker naar voren brengt en die zijn "verwestering" versterkt:

- *hij heeft voor vijf maanden in een Vlaamse bedrijf die zich bezig houdt met de voorbereiding van salades (stukken 3 en 4) maar moest helaas zijn baan opzeggen omdat hij allergisch was voor het voedsel dat hij verwerkte;*
- *in het kader van zijn werk kwam hij in aanraking met vlees (stuk 5, p. 18, 22 en 23);*
- *verzoeker deed een vijfdaagse test in een onderhoudsbedrijf. Als het goed gaat, wordt hij in principe aangenomen (stuk 6).*

Op basis van deze veelvoudige elementen kan verzoekende partij concluderen dat verzoeker, als hij naar Afghanistan terugkeert, negatief zal worden gepercipieerd, als verwesterd zal worden beschouwd, of in ieder geval als dichter bij het Westen staande.

Natuurlijk zullen niet alle Afghanen bij hun terugkeer als verwesterd worden beschouwd omdat zij in het Westen zijn geweest en/of verbleven. Doch is voorzichtigheid geboden, vooral omdat de perceptie en de mogelijke behandeling van degenen die Afghanistan hebben verlaten

onduidelijk blijft, zoals Uw Raad in herinnering brengt (zie arresten nr. 278 653 en 278 654 van 12 oktober 2022, alsook nr. 278 699 en nr. 278 701 van 13 oktober 2022).

In casu toont verzoeker aan dat hij verwesterd is en als zodanig zal gepercipieerd worden, in geval van terugkeer. De lessen van recente arresten van uw Raad zijn in dit verband zeer relevant:

[verwijzingen naar en bespreking van rechtspraak van de Raad]

Verwerende partij ontkent de behoefte aan bescherming door te wijzen op incoherenties in het relaas van verzoeker, hoewel deze incoherenties alleen of in combinatie niet voldoende zijn om het gehele relaas van verzoeker als niet geloofwaardig te beschouwen (wat ze ook niet doen aangezien veel elementen niet betwist worden). De incoherenties zijn ondergeschikt aan de belangrijke elementen die bewezen worden geacht en die aantonen dat verzoeker een bijzonder profiel heeft dat hem, gelet op de situatie in Afghanistan, aan vervolging blootstelt.

Gevallen waarin twijfel bestaat over de realiteit van bepaalde feiten of over de oprechtheid van verzoeker, neemt de uitdrukking van die twijfel niet weg dat men zich moet ondervragen over het bestaan van een vrees voor vervolging, die ondanks die twijfel voldoende kan worden aangetoond aan de hand van de elementen van de zaak die als vastgesteld worden beschouwd.

Zelfs als bepaalde "grijze zones" na dit beroep zouden blijven bestaan moet de vluchtelingenstatus worden toegekend in het licht van de hierboven genoemde factoren of moet op zijn minst worden vastgesteld dat de analyse die de verweerder heeft uitgevoerd, ontoereikend is.

Hij vreest voor vervolging wegens een (vermeende) politieke overtuiging.

2.1.2. Betwisting van de motivering van de bestreden beslissing

Verzoeker gaat niet akkoord met de redenering van verwerende partij.

Ten eerste, zoals hierboven ingeroepen vormen de "incoherenties" aangestipt door verwerende partij geen voldoende reden om hem het vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen.

Ten tweede, de "incoherenties" aangekaart door verwerende partij zijn het resultaat van een misverstand over zijn verklaringen.

2.1.2.1 Wat betreft de redenen waarom verzoeker geviseerd zou zijn door de familieleden van de gedode jongen H.

Het CGVS stelt zich de vraag om welke redenen verzoeker geviseerd zou zijn door de familieleden van de gedode jongen H.. Verwerende partij beschouwt verder dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er

voldoende grond was voor de familie om hem schade toe te brengen of hem daadwerkelijk te vervolgen. Bovendien heeft verzoeker onvoldoende aannemelijk gemaakt dat de situatie dermate bedreigende was dat hij ook daadwerkelijk het land diende te verlaten.

Verzoeker begrijpt de betekenis van dit argument niet. Hij heeft duidelijk uitgelegd dat hij H. had aangegeven bij de politie, die op basis van zijn verklaringen tot de conclusie was gekomen dat H. schuldig was. De familie van H. is ook te weten gekomen dat verzoeker hem had aangegeven. Hoewel er andere bewijzen waren die op de schuld van H. wezen, was het de getuigenis van verzoeker die de politie op dit spoor zette.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat de familie van H. hem beschouwt als een collaborateur of spion voor de autoriteiten (CG, p. 7): [...]

Bovendien kan van de familie van de jonge H., die zowel boos als bedroefd was, niet worden verwacht dat zij rationeel denkt, de verantwoordelijkheid van verzoeker voor de dood van de jonge H. relativeert en hun woede tempert.

2.1.2.2 Wat betreft de reacties van de familie

Het CGVS beschouwt de door verzoeker geschetste reacties van de familie ook merkwaardig zijn gezien verzoekers verklaring dat de hele familie van H. banden heeft met de Taliban.

Het CGVS gaat ervan uit dat H. waarschijnlijk niet alleen heeft gehandeld en dat zijn familie hem waarschijnlijk heeft bijgestaan. Hij verwijt verzoeker dat hij niet kan uitleggen waarom de familie hem zou beschuldigen. De verzoeker heeft dan veronderstellingen gemaakt ("het kan zij dat") (CG, p. 11): [...]

Van verzoeker kan echter niet worden verwacht dat hij op de hoogte is van de geheime plannen binnen de familie van H. en zou dus weten wie erbij betrokken was en wie niet.

2.1.2.3 Wat betreft de verklaringen van verzoeker over wat na zijn vertrek is gebeurd

Het CGVS is van mening dat de verklaringen van verzoeker over wat na zijn vertrek uit Afghanistan is gebeurd, aan coherentie missen; en meer bepaald wat betreft verzoekers vader rol.

Verzoeker wenst zijn verklaringen te verduidelijken: er gaan geruchten dat de familie van H. een financiële compensatie heeft ontvangen, maar verzoeker is daar niet zeker van, aangezien hij op dat moment zijn dorp al had verlaten. Bovendien, ontvangen de families geen financiële compensatie rechtstreeks van de autoriteiten: de autoriteiten geven een budget aan de ouderlingen en maliks, die dan beslissen wie ze compenseren en hoeveel. Aangezien de ouderlingen van verzoekers dorp de Taliban en de familie van H. vrezen, zouden zij het niet hebben aangedurfd hun een financiële vergoeding te weigeren, ook al twijfelen zij niet aan de schuld van H..

Wat de rol van verzoekers vader betreft, eiste de familie van H. dat de vader van verzoeker de ouderlingen zou overhalen om ten gunste van H. te getuigen, maar het heeft natuurlijk niet gewerkt (CG, p. 11) en H. werd niet opgenomen in de lijst van martelaren: [...]

2.1.2.4 Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten

Het CGVS trekt de door verzoeker ingediende documenten in twijfel. Namelijk vindt het CGVS het bizar dat verzoekers vader van de politie de kopieën van documenten zou verkrijgen, jaren na de feiten. Verder, volgens het CGVS, is het document waarbij verzoekers vader aan de ouderlingen vraagt om een bevestiging van verzoekers problemen, duidelijk gesolliciteerd en ten behoeve van verzoekers asielprocedure werd opgesteld. Wat betreft het document dat betrekking heeft op de dood van H., vindt het CGVS het weinig geloofwaardig dat de politie aan de ouderlingen om een bevestiging zou vragen van wat er gebeurd is.

Daarenboven baseert het CGVS zich op het feit dat de documenten van Afghanistan nauwelijks bewijskracht hebben aangezien tegen betaling via corruptie en/of op de zwarte markt eerder welk document kan worden gekocht.

Verzoeker weet niet hoe zijn vader deze documenten heeft verkregen. Hij deed veronderstellingen tijdens zijn verhoor omdat hij zich verplicht voelde iets te antwoorden. Zijn vader is bejaard en het is moeilijk om met hem aan de telefoon te praten. Hij geeft niet veel uitleg.

Verder, heeft het CGVS verzoeker blijkbaar niet goed begrepen: de politie heeft geen bevestiging van wat er gebeurd is aan de ouderlingen gevraagd. De ouderlingen zijn tussengekomen om H.'s lichaam terug te krijgen. De familie had het gevraagd aan de autoriteiten, die weigerden het te geven. De ouderlingen stapten vervolgens naar de politie met het argument dat H. minderjarig was en de politie gaf het lichaam uiteindelijk terug.

Wat betreft de afwijzing van overgelegde documenten onder het voorwendsel dat het in Afghanistan gemakkelijk is om op de zwarte markt of via corruptie aan documenten te komen, kan het CGVS zich niet simpelweg baseren op algemene informatie zonder uit te leggen hoe de ingediende documenten vals zouden kunnen zijn.

2.1.2.5 Wat betreft de problemen die verzoekers familie ondervonden na zijn vertrek uit het land

Het CGVS beschouwt dat het feit dat verzoekers vader na zijn vertrek uit Afghanistan een paar keren lastig werd gevallen alsmede het feit dat zijn broer onbetaald voor de Taliban moet werken als vergelding voor de acties van verzoeker, als geen element van ernstige vervolging zoals begrepen in de Vluchtelingenconventie. Ook heeft verzoeker een link tussen de dood van zijn ooms en zijn problemen niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker benadrukt dat het feit dat zijn vader na verzoekers vertrek uit Afghanistan een paar keren lastig werd gevallen alsmede het feit dat zijn broer onbetaald voor de Taliban moet werken als vergelding voor de acties van verzoeker bewijzen dat de vrees van verzoeker nog actueel en serieus zijn, ook al heeft hij Afghanistan een paar jaren geleden verlaten.
Wat betreft de dood van zijn ooms, verzoeker heeft niet beweerd dat zij verband houden met zijn problemen (CG, p. 5, 6 en 13): [...]

2.1.3 Conclusie : toekenning van de vluchtelingenstatus

Verzoeker moet de vluchtelingenstatus worden toegekend op grond van het verband met het Verdrag van Genève van 1951: verzoeker vreest vervolgingen wegens politieke redenen (vervolgd door de Taliban) alsmede wegens het feit dat hij tot verschillende sociale groepen behoort (als degene die een familielid van de Taliban aan de autoriteiten heeft aangegeven, als een jonge verwesterde jongen, en als een teruggekeerde (afgewezen) asielzoeker).

In het heel recent verslag van ASYLOS over de situatie in Afghanistan in de periode van 1 september 2021 t.e.m 30 november 2022 wordt er vastgesteld, voor de afgewezen asielzoeker, dat: [...]

Bovendien, vanwege de politieke en veiligheidssituatie in zijn land van herkomst, kan verzoeker de facto geen adequate bescherming van de "autoriteiten" ter plaatse krijgen (in die zin, zie arresten nr. 278 653 dd. 12.10.2022 en nr. 278 700 dd. 13.10.2022).

Ook bestaat er momenteel geen alternatief voor interne bescherming in Afghanistan, zoals geacht door Uw Raad (zie arrest nr. 278 700 dd. 13.10.2022).

2.2. De subsidiaire beschermingsstatus

Verwerende partij is van mening dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 VW.

Uit het volgende blijkt dat verzoeker wel de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Ten minste moet de bestreden beslissing vernietigd worden aangezien er geen zorgvuldige analyse werd gemaakt van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van afkomst, d.w.z. de provincie Nangarhar. Zij beperkte zich tot informatie over de algemene veiligheidssituatie in het land (sinds de machtsovername door de taliban). Ze hield geen rekening met het bijzonder profiel van verzoeker. Dit moet ten minste lijden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2.1. Artikel 48/4, 52 b) VW

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

In casu, indien Uw Raad van mening zou zijn dat verzoeker niet voldoet aan de definitie van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève en artikel 48/3, dient verzoeker derhalve de status van subsidiaire bescherming toegekend te worden, op basis van de bovengenoemd artikel: hij vreest ernstige schade (zoals foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing), door de taliban, omwille van zijn eigen profiel en afkomst (supra).

2.2.2 Artikel 48/4. §2,c) VW

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Hoewel Uw Raad al heeft geoordeeld (in zijn recente arresten van 12 en 13 oktober 2022) dat uit de beschikbare objectieve informatie over Afghanistan blijkt dat het niveau van willekeurig geweld in het land over het algemeen aanzienlijk is gedaald sinds de Taliban aan de macht zijn gekomen, Uw Raad stelt ook vast dat er regionale verschillen bestaan.

Hoewel de algemene veiligheidssituatie niet zodanig is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar Afghanistan terugkeert door zijn eigen aanwezigheid aldaar een reëel gevaar voor lijf en leden loopt, kunnen persoonlijke omstandigheden het risico van willekeurig geweld door de betrokkene vergroten.

In casu heeft het CGVS geen voldoende noch zorgvuldige analyse gevoerd van de persoonlijke omstandigheden betreffende verzoeker die voor hem het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen (het feit dat hij een familielid van de Taliban aan de autoriteiten heeft aangegeven, het feit dat zijn vader na zijn vertrek nog meermaals lastig werd gevallen, het feit dat zijn broer onbetaald voor de Taliban

moet werken als vergelding voor verzoekers acties, het feit dat hij erg jong Afghanistan heeft verlaten, zijn "verwestering", zijn wil om zijn vrijheden te zien respecteren en het feit dat hij een jonge volwassene is). Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen analyse heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in Nangarhar en het gevaar die verzoeker er loopt.

Ten minste moet de bestreden beslissing vernietigd worden aangezien er geen analyse werd gemaakt van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van afkomst, d.w.z. provincie Nangarhar. Het CGVS beperkte zich tot informatie over de algemene veiligheidssituatie in het land sinds de machtsovername door de taliban (op dit punt, zie nog infra). Dit moet ten minste lijden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Nangarhar wordt maar één keer vermeld en dit om te zeggen dat het één van de provincie is met de meeste veiligheidsincidenten (p. 5 van de bestreden beslissing).

De veiligheidssituatie in Nangarhar is catastrofaal sinds de machtsovername door de taliban :

uit het EASO verslag "COI Focus: Afghanistan. Veiligheidssituatie" van mei 2022 komt dat de provincie Nangarhar op de eerste plaats voor veiligheidsincidenten: [...]

De statistieken getuigen van geweld tegen burgers alsook explosies en gevechten.

In het verslag EASO COI Afghanistan januari 2022 (geciteerd door het CGVS in zijn beslissing), kan men het volgende lezen: [...]

Het volgende passage uit het COI Focus over de veiligheidssituatie in Afghanistan luidt als volgt [...]

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, toont verzoekende partij aan dat er een situatie van willekeurig geweld bestaat, in het bijzonder in Nangarhar, in de zin van artikel 48/4, §2, c) VW en dat verzoeker op deze basis de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Deze risico is verhoogt door het specifiek profiel van verzoeker {supra, punt 2.1.1}: hij heeft zijn land verlaten toen hij nog minderjarig was, hij werkt in België, wenst het respect van zijn vrijheden. Hij zal worden beschouwd als verwesterd of ten minste als dichter staand van het Westen.

In het bijzonder moet rekening worden gehouden met het feit dat verzoeker afkomstig is uit een regio waar willekeurig geweld heerst, alsook van het feit dat hij zal terugkeren als een verwesterde jongen volwassene en als een asielzoeker wiens verzoek werd geweigerd.

3. Besluit

Een volledige analyse van de onderhavige zaak, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de zaak, leidt tot de conclusie dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker stelt dat artikel 48/6 Vw van toepassing is, aangezien hij een reële inspanning heeft geleverd om zijn vordering te staven. Zijn verklaringen moeten worden geanalyseerd in het licht van de persoonlijke context en de algemene context in Afghanistan.

Bovendien is artikel 48/7 Vw ook van toepassing, aangezien uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker (en zijn gezin) in het verleden reeds werd bedreigd met ernstige schade.

In hoofddorde vraagt verzoeker dat hij als vluchteling wordt erkend.

Indien bovengenoemde gronden echter niet door de Raad worden erkend, vraagt verzoeker om hem de subsidiaire bescherming te verlenen wegens de ernstige schade waaraan hij zou worden blootgesteld indien hij naar Afghanistan wordt teruggestuurd.

In nog ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat de bestreden beslissing vernietigd wordt."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Arbeidsovereenkomst voor arbeiders van onbepaalde duur door RABBIT NV, dd. 20/05/2022;

4. Aangetekend brief door RABBIT NV, dd. 11.10.2022;

5. Power point presentatie door RABBIT NV;

6. Arbeidsovereenkomst dienstencheques bepaalde duur door AGILITAS GROUP NV, dd. 13.12.2022."

2.3. Bij aanvullende nota van 25 september 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;

- EUAA COI Query "Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

2.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij de volgende stukken voegt:

"1-7. Getuigenverklaringen van vrienden

8. Attest zaakvoerder – werkgever

9. Foto's van verzoeker met alcohol".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan in 2016 als minderjarige verliet en als minderjarige in Europa aankwam in 2020. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verblijf in Europa/België en persoonlijke situatie en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.”* (eigen onderlijning), (HvJ, 5 september 2012, Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Op basis van het rechtsplegingsdossier dient vastgesteld dat verzoeker Afghanistan in oktober 2016 heeft verlaten, via Pakistan en Iran naar Turkije reisde en daar twee tot drie jaar verbleven heeft. Vanuit Turkije reisde verzoeker vervolgens door verschillende Europese landen naar België, waar hij op 30 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Verzoeker verklaarde voor de Belgische asielinstanties geboren te zijn op 1 juli 2003 (Bijlage 26). Deze geboortedatum werd ook in het verzoekschrift overgenomen. Evenwel dient worden opgemerkt op basis van de resultaten van het leeftijdsonderzoek werd vastgesteld dat verzoeker in 1999 is geboren (Beslissing van de Dienst Voogdij; Verklaring DVZ, vraag 4). Bijgevolg was verzoeker 17 jaar oud bij zijn vertrek uit Afghanistan in 2016 en 21 jaar ten tijde van zijn verzoek om internationale bescherming in België in 2020.

Bijgevolg kan worden vastgesteld dat verzoeker Afghanistan als minderjarige heeft verlaten in 2016 en inmiddels reeds 8 jaar afwezig is uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op zeventienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Bovendien verliet verzoeker Afghanistan jaren voor de machtsovername van de taliban en groeide hij bijgevolg op tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting naar zijn vertrek uit Afghanistan op jonge leeftijd, zijn verblijf en integratie in Europa en het risico bij terugkeer naar Afghanistan.

Hij verwijst tevens naar ontwikkelingen in de humanitaire, socio-economische en veiligheidssituatie in Afghanistan en legt een veelheid aan stukken neer inzake zijn werk in België en getuigenissen van vrienden. Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker een basisoniveau Nederlands machtig is en dat verzoeker deelneemt aan het maatschappelijk leven in België.

Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker in het geheel niet bevraagd werd naar de invulling en omstandigheden van zijn verblijf in België. Evenmin kan blijken dat hem enige vraag werd gesteld over de impact van zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan in geval van terugkeer (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 19 mei 2022). Nochtans was verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud ongeveer 6 jaar afwezig uit Afghanistan, nadat hij Afghanistan als minderjarige lang voor de machtsovername door de taliban had verlaten.

Hierbij dient opgemerkt dat niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Godara uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de ISKP.

Gelet op de nieuwe documenten tijdens de beroepsprocedure en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de beschermingsnood van verzoeker ingevolge zijn langdurige afwezigheid van 8 jaar uit Afghanistan en verblijf in Europa, alsook omtrent de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen, eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

5. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 november 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS